

ת"פ 26717/06/14 - מדינת ישראל נגד ס.

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 26717-06-14 מדינת ישראל נ' ס.

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ס.

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשנית, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, כאשר אחת מהעבירות נעשתה בצוותא, בניגוד לסעיף 13 בצירוף סעיף 19א בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"), ובהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א)-ו(ג) רישא בפקודה.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.1.13 הגיעה סוכנת סמויה אשר מטרת פעילותה היתה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר בסמים מסוכנים, אל בחורה בשם יערה, וביקשה ממנה "לארגן" לה סם. בהמשך ולאחר תיאום, מכר הנאשם לסוכנת את הסם אותו ביקשה, באמצעות אחר. במעשה זה מכר הנאשם סם מסוג חשיש במשקל 9.05 גרם, מחולק ל-11 מנות, תמורת 1000 ₪.

על פי עובדות האישום השני, ביום 22.5.14 בשעה 19:42 לערך, התקשרה הסוכנת אל הנאשם וביקשה לרכוש חצי פלטת סם מסוג חשיש. לאחר זמן מה שלח הנאשם לסוכנת הודעת טקסט בה ציין את המחיר. למחרת נפגשו השניים בנמל יפו, והנאשם מכר לסוכנת חשיש במשקל כולל של 45.66 גרם, תמורת 2100 ₪.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 9.6.14 בשעה 5:00 לערך, החזיק הנאשם בביתו בארון וכן בתוך בובת פרווה, סם מסוג חשיש במשקל כולל של 77.41 גרם.

במסגרת הסדר הטיעון לא גובשה הסכמה עונשית בין הצדדים. עם זאת, הצדדים הסכימו על חילוט הרכב והאופנוע שנתפסו, וכי לא יוטל על הנאשם קנס. כן הוסכם כי הנאשם יופנה לעריכת תסקיר שירות המבחן.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים חברתיים של הגנה על שלום הציבור מפני נגע הסמים, אשר יש בו אף כדי לחולל פשיעה, ובהגנה על גופם של צרכני הסמים.

נטען כי הנסיבות מלמדות על נגישות הנאשם לסמים, כאשר די בשיחת טלפון אחת כדי להביאו לספק סמים באופן מיידי, וכי חומרה יתרה יש לראות בכך שבמכירה הראשונה לא הייתה כל היכרות בין הנאשם לסוכנת, ומשכך הנאשם נמנה על המעגל השני של סוחרי הסמים, ואין המדובר בנסיבות של "מכירה חברתית".

ב"כ המאשימה טענה כי המלצת שירות המבחן מנותקת מחומרת מעשיו של הנאשם, וכי סחר בסמים בשל מצב כלכלי קשה וצורך במימון הסם אינו מהווה הצדקה לסטייה ממתחם הענישה. נטען כי יש ליתן משקל למעשים בגינם הורשע הנאשם, וכי מצב משפחתי מורכב הינו נחלתם של רבים מהנאשמים, ואין בו כדי להצדיק אף הוא את הסטייה המבוקשת ממדיניות הענישה.

באשר להליך השיקום נטען כי אין המדובר בהליך שיקום יוצא דופן, כי הליך זה טרם הושלם, וכי לא הובהר מדוע יהיה בהטלת מאסר כדי להשיג לאחר את הישגי הנאשם בשמירה על נקינות מסם. לפיכך נטען כי ככל שבית המשפט יעניק משקל לשיקול השיקומי, יש להתחשב בכך בגדרי המתחם ולא בסטייה הימנו.

ב"כ המאשימה עמדה על כך שבמסגרת פרשייה זו נקבעו מתחמי ענישה בני 6-18 חודשי מאסר לכל אישום, וכי זהו המתחם הראוי גם בעבירת ההחזקה. בסופו של יום עתרה להשית על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-24 חודשים, מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וחילוט בהתאם להסכמת הצדדים.

ב"כ הנאשם טען כי הרקע לביצוע העבירות על ידי הנאשם הינו שימוש אינטנסיבי בסמים אשר שיבש את אורחות חייו של הנאשם וגרם לו להתנהל באופן שולי, לא להתמיד במקום עבודתו, ולהיקלע לחובות כספיים. על כן החל לסחור בסמים, לצורך מימון הסמים אותם צרך.

נטען כי לנאשם נסיבות חיים קשות, שכן אביו סבל מבעיות נפשיות, נקט באלימות כלפי בני המשפחה, ואף סילק את הנאשם מהבית. כתוצאה מהמצוקה הנפשית והכלכלית, סובל הנאשם מלחצים, דיכאונות וחרדות.

נטען כי הנאשם הודה בכתב האישום, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה, וכן חסך בזמן שיפוטי ובהעדת עדים רבים, לרבות עדות הסוכנת. כן נטען כי הנאשם שהה למעלה מחודש במעצר, לראשונה בחייו, וזה היווה עבורו גורם הרתעה ונקודת תפנית, באשר לאחר המעצר השתלב הנאשם בטיפול תחת פיקוח שירות המבחן וביחידה לטיפול בנפגעי סמים, ומאז שחרורו, למעלה משנה וחצי, לא הפר את תנאי השחרור. כחלק מלקיחת האחריות על חייו פועל הנאשם להחזרת חובותיו, הוא מתמיד ומתקדם בעבודתו, וכיום הינו מנהל וראש צוות בחברה למסחר במט"ח ומשתכר בהתאם. כן הכיר בת זוג, והשניים התארסו.

ב"כ הנאשם טען כי שליחת הנאשם למאסר בפועל תעמוד בניגוד לאינטרס הציבורי, תרוקן מתוכן את משמעות הטיפול ותעביר מסר שלילי לאלו הפונים להליך שיקומי, במיוחד לאור תיקון 113 המעניק משקל משמעותי להליך השיקום. נטען כי שליחת הנאשם למאסר בפועל, ואף לעבודות שירות, עלולה לגרום להשגתו לאחר.

כן נטען כי בהתחשב בעונשים אחרים אשר הוטלו במסגרת פרשייה זו, על המאשימה היה לעתור ל-8 חודשי מאסר לכל היותר. נוכח מכלול הנסיבות עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה ולהטיל על הנאשם של"צ.

הוא תמך עתירתו בפסיקה במסגרתה נמנעו בתי המשפט מהשתתף מאסרים על נאשמים אשר עברו הליך שיקום משמעותי, הגם שהורשעו בסחר בסמים בכמויות ניכרות מאלו בגין הורשע הנאשם.

הנאשם, בדברים אשר ניכר היה כי יצאו מן הלב, בירך על מעצרו ועמד על השינוי שהתחולל בחייו מאז. הוא הסביר כי עקב קשיי חייו נמלט אל השימוש בסם, ואולם מאז המעצר וההליך הטיפולי בו השתלב, חרף הקשיים להיפתח בפני מטפל, עלה על דרך הישר. הוא מתמיד בעבודתו למעלה משנה, מתקדם ומשתכר באופן המאפשר לו לסייע לאמו ולמשפחתו. הנאשם עמד על כך שגדל ללא דמות אבהית המורה טוב או רע, והביע את רצונו לשמש דוגמא לאחיו ולהגיע להישגים.

לתמיכה בדבריו הוגש מכתב המלצה של מקום העבודה בו השתלב הנאשם, במסגרתו הובהר כי החברה תמכה בו בהליכי השחרור מהמעצר ובהליכי הטיפול, כי ניכרים השינויים לטובה באורחות חייו, וכי לאחרונה קודם באופן משמעותי לתפקיד ניהולי המצריך אחריות, מהימנות ומקצועיות.

דין וגזירת הדין

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין יש לקבוע מתחם עונש הולם בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הן באשר לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והן לעבירת הסחר בסם, הינם הגנה על שלום הציבור ועל בריאותו מפני נגע הסמים, ומניעת הנזקים הישירים והעקיפים, הכלכליים והחברתיים, הנגרמים למשתמשים עצמם ולחברה כולה. בפסיקתו עמד בית המשפט העליון על פגיעת הסמים בחברה, ועל הצורך להטיל עונשים מרתיעים, במקרים המתאימים, על מנת לסכל עבירות הכרוכות בסם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהנאשם סחר בסמים בשתי הזדמנויות שונות הנבדלות זו מזו בזמן, כאשר בכל אחת מהפעמים ניאות למלא את מבוקשה של הסוכנת ולספק לה סמים בכמות לא מבוטלת, אף שלא הכירה קודם לכן. כן החזיק הנאשם כמות לא קטנה של סמים בביתו. מעשי הנאשם מלמדים על מסחר בסם לשם בצע כסף, ובכך פגע הנאשם פגיעה ממשית בערכים המוגנים. מנגד יש להתחשב בסוג הסם בו סחר הנאשם ואותו החזיק, חשיש, אשר מבלי להקל ראש בדבר, אינו נמנה על קבוצת הסמים ה"קשים", ונמצא כי הפסיקה מאבחנת בין הענישה בגין סחר בסם זה לבין סחר בסמים המוגדרים "קשים".

בחינת הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מאסרים בפועל:

א. **ברע"פ 1720/11, מיכאל גליק נ' מדינת ישראל**, נידון נאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאתו ב-3 עבירות של סחר בסם מסוג חשיש במשקל מעט גבוה מזה שבעניינו, לסוכן משטרה, ל-8 חודשי מאסר בפועל ולעונשים נוספים. זאת, חרף המלצת שירות המבחן להטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות נוכח הליך השיקום בו נטל הנאשם חלק.

ב. **ברע"פ 7996/12, אליהו יוסף נ' מדינת ישראל**, נידון נאשם צעיר, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון ב-4 אישומים הדומים במהותם לאישומים שבפניו, ל-21 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי המתחם בעבירות סחר ותיווך הינו 7-18 חודשי מאסר. באותו ענין הוגש תסקיר חיובי אשר לימד על

נכונות ליטול חלק בהליך שיקומי, אף כי טרם הוחל בהליך שכזה.

ג. **ברע"פ 7275/11, סלמן נאסר נ' מדינת ישראל**, נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון במכירת חשיש לסוכן משטרה ב-4 הזדמנויות, בכמות כוללת של 22 גרם ובסך 2500 ₪. בית משפט השלום אימץ את המלצת שירות מבחן והשית על הנאשם 340 שעות של"צ. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו של הנאשם והוא נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל, חלף השל"צ. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכללם הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה, היקף העסקאות, סוג הסמים, התמורה ששולמה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת באשר לכל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם החל מ-6 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר.

סטייה מן המתחם

בהתאם לתיקון 113 לחוק, לאחר קביעת מתחם העונש ההולם יש לבחון אם מתקיימים חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע. סטייה זו ניתן לבצע, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בשל שיקול שיקומי.

בע"פ 7555/14 פלוני נ' מדינת ישראל נאמר בהקשר זה:

"בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". וכפי שנקבע, יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (14.7.2013)). כמו כן, ככל שעולה כי השמת הנידון מאחורי סורג ובריאח עלולה לאיין את ההליך השיקומי או לפגוע בו באופן ניכר, יש לבכר את שיקולי השיקום (ראו: רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (22.1.2014))."

ואכן, עיון בפסיקה מלמד כי במקרים המתאימים הקלו בתי המשפט גם בעונשם של נאשמים אשר סחרו בסמים, בהתקיים שיקולי שיקום, אף במקרים חמורים מבעינינו. כך בע"פ 8092/04, **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע ארבע עבירות סחר בסם מסוג קנבוס במשקל של כ-33 ק"ג, החזקת סם מסוג קנבוס במשקל של כ-20 ק"ג ועבירות נוספות. בבית המשפט המחוזי נידון הנאשם ל-40 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נוספים, ואילו בערעור לבית המשפט העליון בוטל עונש המאסר לאור הצלחת ההליך השיקומי, והנאשם נידון לצו מבחן, של"צ, מאסר על תנאי וקנס (ר' גם ע"פ 2992/12 **יניב מזרחי נ' מדינת ישראל**, במסגרתו הומר עונש מאסר לעבודות שירות לאור תסקיר חיובי והשתתפות בהליך שיקומי).

תסקיר שירות המבחן סקר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם שבפניי, כפי שאלו פורטו בטיעוני בא כוחו. שירות המבחן עמד על כך שהנאשם בן 28, רווק, בעל תעודת בגרות מלאה, אשר מגיל צעיר נטל על עצמו תפקידים הוריים נוכח קשייו הנפשיים של האב והשימוש לרעה באלכוהול על ידו, הכל תוך תחושות של לחץ, חרדה ודיכאון.

צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, והסתבך בעבירות המיוחסות לו מתוך מניע כספי, על מנת לממן את הסמים שצרך באותה תקופה וכחלק מאורח חיים שולי והתמכרותי אותו ניהל. הוא החל להשתמש בסמים מגיל 19, בתחילה על רקע

חברתי ובהמשך באופן אינטנסיבי, על בסיס יום יומי במשך 7 שנים, כדרך לברוח מהאלימות בבית ומהקשיים הרגשיים.

מתחילת תקופת פיקוח המעצר ועד היום מתמיד הנאשם בטיפול ביחידה לנפגעי סמים, משתתף בשיחות פרטניות, מביע רצינות ומחויבות להליך הטיפול, מבטא רצון לחולל שינוי בחייו, נמנע משימוש בסמים ומוסר בדיקות שתן נקיות. אף שחומרת מעשיו של הנאשם, דפוסיו ההתמכרותיים, מציאות חייו ומצבו הכלכלי הקשה מהווים גורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד, הרי ששירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בעל כוחות, כישורים ויכולות לתפקוד תקין ועצמאי. נמצא כי הנאשם עובר תהליך משמעותי ומעמיק, לוקח אחריות מלאה על מעשיו, ומביע חרטה וצער על ביצועם. זאת ועוד; הנאשם תופס את ההליך המשפטי כגורם מטלטל ומרתיע עבורו. לאור נכונותו לשמור על ניקיון מסמים, מאמציו ומחויבותו להליך הטיפול, ההתרשמות החיובית של גורמי הטיפול, תפקודו התקין והמוצלח במישור התעסוקתי ושאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי, המליץ שירות המבחן לאמץ אפיק שיקומי הכולל צו מבחן למשך שנה ו-300 שעות של"צ.

מתסקיר שירות המבחן, כמו מדברי בא כוח הנאשם, דברי הנאשם עצמו, ומכתב ההמלצה, עולה תמונה המלמדת על בחור צעיר אשר ביצע שינוי משמעותי באורחות חייו. מצעיר אשר מוצא בסם מפלט ומשתמש בו באופן יומיומי כ-7 שנים, הפך הנאשם לאדם עובד הזוכה לתשבחות ולקידום ממעסיקו, נקי מסמים, ומחוייב לטיפול למען עצמו ולמען ישמש דוגמה לאחיו הצעירים ולבני משפחתו. דברים אלו מלמדים על פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד, וכך נלמד גם מהעובדה שהנאשם משתכר יפה למחייתו, ופועל להסדרת חובותיו.

התרשמתי כי הנאשם עושה כל שלאל ידו כדי לקיים אורח חיים נורמטיבי ולהימנע מהתנהלות שולית, ובכלל זה תזכר הכרת התודה שלו על עצם מעצרו, והשינוי החד שגרם המעצר להתנהלותו.

עסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי אשר הפנים את חומרת מעשיו, ביטא חרטה וצער על ביצועם ועמד על נזקקות טיפולית. ברי לפיכך כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה עלול לפגוע מהותית בסיכויי שיקומו ולחשוף את הנאשם, לאחר הליך שיקומי ממושך, לאוכלוסייה בעלת דפוסים עברייניים. לפיכך, אני סבורה כי יש לעודד את הנאשם בדרכו החדשה, באופן אשר ימנע השגתו לאחר. מדברים אלו מתבקשת המסקנה כי במקרה הנוכחי קיימת הצדקה לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, בשל השיקול השיקומי.

לא למותר לציין כי הליך הגמילה מסמים הינו קשה ודורש כוחות רבים מהמבקש להיגמל, וכי הליך שיקום מוצלח הינו אינטרס של כלל הצדדים המעורבים בהליך המשפטי, והחברה כולה יוצאת נשכרת מכך. על כן מן הראוי, במקרים המתאימים, לבכר את השיקול השיקומי ונסיבותיו האישיות של הנאשם העומד לדין מפני שיקולי הענישה האחרים (ר' **ע"פ חביב** בענין זה).

עוד יצוין, כי בחינת הענישה אשר הוטלה במסגרת הסכמות עונשיות בין הצדדים על נאשמים אחרים בפרשיה זו, כמו בפרשיות דומות, מקרים אשר בחלקם נידונו בפניי, מלמדת כי במקרים דומים למקרה זה הוטלו עונשי מאסרים לתקופות קצרות. באותם מקרים לא עמדו לזכות הנאשמים תסקירים חיוביים אשר יש בהם כדי להצדיק הקלה נוספת (ר' **ת"פ (שלום רמלה) 26709-06-14**, בענין קובי ישראלוב, **ת"פ (שלום פ"ת) 36083-06-14**, בענין נור בשארה, **ות"פ (שלום פ"ת) 26774-06-14**, בענין שיק יוסף).

אשר על כן, לאחר ששקלתי מחד את החומרה הטמונה בעבירות הסמים, את מאבק בתי המשפט ורשויות האכיפה

לביעור נגע הסמים ואת הנזקים הנגרמים מביצוע עבירות כגון דא, אל מול גילו של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, נסיבות חייו המורכבות, נטילת האחריות, ובעיקר - ההליך השיקומי המוצלח אותו הוא עובר, כמו גם העובדה כי שהה למעלה מחודש במעצר, מצאתי כי אין לסכן את ההליך השיקומי באמצעות שליחת הנאשם למאסר ממש. מנגד, באיזון הראוי אין מקום להיעתר להמלצת שירות המבחן במלואה, ויש להטיל על הנאשם עונש ממש. יש לקוות כי הנאשם ישכיל לנצל את ההקלה הניתנת לו, משעלה על דרך הישר.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ובלבד שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ובלבד שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים.

ד. צו מבחן למשך 12 חודשים.

ה. פסילה בת 4 חודשים ובלבד שלא יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים, למשך שלוש שנים מהיום.

בהסכמת הצדדים יחולטו רכב מזדה מ.ר. 5904860, ואופנוע מ.ר. 1834660.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת מחוז מרכז של הממונה על עבודות השירות, ביום 17.5.16 בשעה 8:00.

לבקשת הממונה מובהר לנאשם כי שמירה על נקיון מסמים הינה תנאי לביצוע עבודות השירות, הממונה יוכל לבקש מהנאשם דגימות שתן, וכל הפרה של התנאים עלולה להביא לריצוי העונש במאסר ממש.

גזר הדין מותר לפרסום ללא שמו של הנאשם או פרטים מזהים אודותיו.

העתק הפרוטוקול יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי

ניתן היום, ל' שבט תשע"ו, 09 פברואר 2016, במעמד הצדדים.